

KMETIJSKA ŠOLA PTUJ

NOVICE PODJETNIH KMETIJCEV

Maj, 2001
Letnik: 7
Številka: 4

MLADI IN KMETIJSTVO

V četrtek, 22. 3. 2001, smo se mladi iz Ptuja in okolice zbrali na medobčinskem tekmovanju na kvizu "Mladi in kmetijstvo." Zbrali smo se v dvorani kmetijske svetovalne službe Ptuj. Tekmovale so ekipa iz Cirkovcev in dve ekipi iz Poklicne in tehniške kmetijske šole Ptuj (ekipa Kmetijska 1 in ekipa Kmetijska 2). Na začetku tekmovanja je imel slavnostni govor g. Žampa iz Levanjev, ki je bil tudi častni član komisije. Tekmovanje je bilo zelo napeto, saj so bile ekipe zelo izenačene. Bilo je veliko zapletenih vprašanj, pa tudi nekaj enostavnih. Po rednem delu sta bili na prvem mestu ekipa iz Cirkovcev in ekipa Kmetijska 1. Na koncu so z malo sreče zmagali dijaki kmetijske šole in se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je bilo v Vitomarcih. Tam so dosegli tretje mesto. Na koncu pa še vedno velja: "Važno je sodelovati, ne zmagati!" Tega smo se seveda držali tudi mi.

Toni, Sandra, Dominik, 2.a

Marko, Marko, Zvonko, 3.a

Dominik, 2. A

SEJEM V KRANJU

V Kranju se je odvijal mednarodni sejem kmetijstva, gozdarstva in prehrane, ki se je začel v petek, 23. 3. 2001; na tem sejmu vsako leto sodeluje tudi naša šola. V četrtek, 22. 3. 2001, smo se s pomočnikom ravnatelja g. Horvatom dogovorili, kdo bo sodeloval na sejmu. Izbrali so naju z Andrejem. V petek zjutraj ob 6.30 smo se zbrali na šolskem dvorišču, od koder smo se z g. Horvatom odpeljali proti Kranju. Ker se je začel lep dan že zjutraj, smo po dobrih dveh urah bili v Kranju. Ko smo prispeli, smo se dogovorili, kdo bo kaj počel; nato sva z Andrejem do konca pripravila razstveni prostor. V košarico sva pripravila suho sadje, na pladnje zložila pecivo in v kozarce nalila vino. Veliko je bilo gostov, ki so si z zanimanjem ogledali sejem. Zraven naše šole so se predstavile tudi druge šole iz vse Slovenije z veliko zanimivosti.

Kar prehitro se je končal najin delovni dan na sejmu in tako sva ob 14. ur. zaključila. Nato smo se počasi vračati proti Ptuj, kamor smo prispeli ob 16. uri. Sejem je bil zelo zanimiv in tja se bom še vrnila, ampak kot gostja.

Angela, 4.d

DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ

Že 12. leto smo na Ptuju pripravili razstavo dobrot naših kmetij, ki je potekala od 20. do 30. aprila v Minoritskem samostanu. Razstava je bila letos prvič pod okriljem novoustanovljene Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki si bo prizadevala za večjo prepoznavnost izdelkov s kmetij.

Na razstavi je bilo mogoče videti:

- mesne izdelke;
- mlečne izdelke;
- krušne izdelke;
- drobno čajno pecivo;
- različne vrste kisov in olj;
- naravne žgane pijače;
- vino in
- suho sadje.

Vsako skupino izdelkov je ocenjevala strokovna komisija. Z ocenjevanjem izdelkov raste vsakoletna kakovost izdelkov. Redko pomislimo, da je za vrhunske izdelke potrebno veliko znanja, izkušenj in potrpežljivosti ter predvsem ljubezni. Kmetijam so dobre ocene potrditev in zagotovilo, da to, kar delajo, delajo dobro. Zato gredo vse čestitke tistim, ki iz leta v leto dosegajo odlične rezultate oz. s pridobijo kipce kakovosti. Kipec kakovosti, ki ga razstavljalci dobijo po treh zlatih priznanjih za enak izdelek, je potrdilo za kakovost njihovih mojstrov.

S tem si zagotovijo boljšo prodajo izdelkov, s katerimi so prepoznavni v širšem slovenskem prostoru.

Na razstavi je tudi letos – tako kot vsako leto doslej – sodelovala naša šola s predstavitvijo izdelkov, ki jih dijaki uspešno izdelujemo in pripravljamo v okviru praktičnega pouka. Prav tako vsako leto aktivno sodelujemo na sami razstavi.

Tina, 2.a

**Dobrote iz
krušne peči.**

DNEVI ODPRTIH VRAT NA TURNIŠČU

Vzporedno z razstavo Dobrote slovenskih kmetij je Poklicna in tehniška kmetijska šola Ptuj na svojem šolskem posestvu na Turnišču organizirala dneve odprtih vrat, ki so potekali od 20. do 23. aprila in bili zelo dobro obiskani.

Pripravili smo strokovna predavanja, predstavitev projekta kmetijske šole z vizijo prihodnosti, ogled posestva z mehanizacijo, ki jo premoremo na naši šoli. Zanimiv je bil tudi bogat kulturni program, ki je bil vreden vse pohvale, saj smo ga izvedli dijaki 2.a razreda.

V ponedeljek, 23. 4. 2001, smo predstavili poskusništvo na šolskem posestvu, primerjavo stroškov kmetijske mehanizacije pri različnih tehnologijah setve in saditve ter praktičen prikaz uravnavanja in delovanja kmetijskih strojev. Dnevi odprtih vrat so bili dobro obiskani; zanimanje so pokazali tako domačini kot gostje iz drugih krajev Slovenije, tudi strokovnjaki in predstavniki kmetijskih podjetij. Med obiskovalci in udeleženci dogajanja na Turnišču smo bili tudi dijaki, ki smo gostili dijake iz sosednjih kmetijskih šol.

Vnaprej se že veselimo naslednjih odprtih vrat naše šole, saj nam te omogočajo predstavljanje širši javnosti ter vesela druženja.

Miša, 2.a

ŽIVLJENJE

Življenje je kot zvezdni utrinek,
zažari, nariše zlato črto čez nebo
in se izgubi v temi,
v množici drugih zvezd.

Življenje te pusti samega
z mislijo, da si ga videl
in je kot pesem,
ki jo nekdo ubira na svoje strune.

Življenje je kot mozaik,
sestavljeno iz mnogih kamenčkov,
dogodkov, veselih in žalostnih,
in le tako postane slika
življenja popolna.

Mojca, 1.b

POBEGNIMO V SVET SANJ

Včasih se zdi, da ni poti,
da je vse le zlo, ljubezni ni.
Sreče ni. Izhoda ni.

Oko zarosi se, glas molči,
le včasih potihno zaihti.
Daleč stran bi radi šli;
daleč tja, kjer luč gori.

Pobegnimo v svet,
kjer še ni gorja!
Pobegnimo,
naj se obup konča!
Za vse ljudi
tam bo spet jasen dan;
za vse ljudi -
skrijmo se v svet sanj!

Sandra, 2.a

MOJA DEŽELA

Ko se ustavim vrh
triglavskih strmin,
se spet v lepoto tvojo
v nočeh zastrmim.
V daljavi morje se
kristalno blešči,
pod hribi polje zlato,
pšenica zori.
Nikdar te ne pozabim,
moja Slovenija.
Lepote vse ohrani,
zelena dežela,
moja Slovenija.
Tam spodaj lipe še
opojno dehte
in domačije nageljni
rdeči krase,
tam spodaj ptice v
gozdu še žvrgole.
Rada bi nazdravila vsem,
vam dobrim ljudem,
ki za deželo sončne
strani še skrbite.
Rada bi podarila vsem
vam pesem srca,
ki pod Triglavom dom
svoj premrli ima;
lepote vse ohrani,
moja Slovenija.

Mojca, 4.d

OČE IN SIN

Sin pravi z desetimi leti: "Naš ata veliko ve."
S petnajstimi leti: "Kolikor ve naš ata, vem tudi jaz."
Z dvajsetimi leti: "Saj ata pravzaprav nič ne ve."
S tridesetimi leti: "Bi pa moral le enkrat očeta
vprašati."
S štiridesetimi leti: "Naš oče pa le nekaj ve."
S šestdesetimi leti: "Oh, ko bi vsaj še mogel očeta
vprašati..."

Sandra, 2.a

A TAKI LJUDJE ŠE OBSTAJAJO?

Premalo je ljudi, ki bi se držali svojih načel, sanj in obljub. Ne razumem, zakaj je tako težko priznati, da ne moremo brez sorodne duše, brez nekoga, ki b razumel in čutil s tabo, ki bi bil ob tebi.

Ne vem, zakaj se takrat ne morem zbrati in napisati nekaj normalnih vrstic, ko pa mi pisana beseda vendarle ni tako tuja. Želim si dovolj poguma, da ti zlahka napišem pismo, ki ti ga obljubljam, ko mi je še sonce žgalo v glavo. In zakaj ne morem?

Nočem lagati, pa tudi ne priznati, nočem vznemirjati pa tudi ne prizadeti bojim se sebe. Pa saj ne vem, kaj hočem, kaj delam, ko pa vedno znova "nasankam" ali se mi ugrezne pod tankim ledom. Nekoč so le za trenutek videli mene - nevzgojenega otroka; mene - tiho in mirno bitje. Ta trenutek se je razblinil, ko so me dosegle čudne besede: "A taki ljudje sploh še obstajajo? Mislim sem, da obstajajo samo še v pravljicah!"

Vem, da bi jih bilo še več, če ne bi svojih obrazov in duš skrivali pod masko. Na dan vlečem svojo čudno filozofijo. To dokazuje moj resnični obup. Vidiš? Zamorim še tebe, ker ti hočem napisati samo kratko sporočilo; ti ga je uspelo razbrati? Dvomim.

Renata, 4.d

POSTAVIMO SI SVOJ CILJ VIŠE

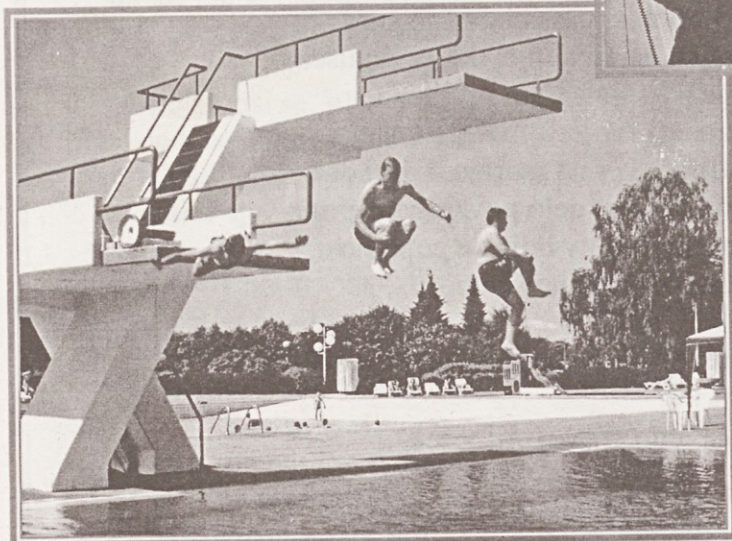
Mladi ljudje trpijo zato, ker se njihove sanje ne uresničijo;
stari zato, ker njihovo življenje niso več sanje;
revni ljudje trpijo zato, ker vidijo srečo v bogastvu;
bogati zato, ker je v bogastvu ne najdejo;
živi trpijo ob misli na neizbežno smrt;
umirajoči ob misli na življenje, ki ga zapuščajo;
nevedneži trpijo zaradi neznanja;
učenjaki zaradi svojega malega znanja;
brezposelni trpijo, ker ne morejo dobiti dela;
zaposleni zato, ker jim delo povzroča napore;
krepostni ljudje trpijo v boju za popolnost;
grešnike teže spone v zaporu...

Zakaj se torej tako navezujemo na ta svet?

Postavimo si svoj cilj višje!

Mojca, 4.d

VESELE POČITNICE!

IV
JUNIJ, 2001